

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Jaroslavy Skoumalové a soudců Mgr. Petra Sedláka, Ph.D. a JUDr. Václava Štencla, MA v právní věci

žalobce: **KALRIOT s.r.o.**, IČ 03053768
sídlem Jungmannova 1031/34, 697 01 Kyjov
zastoupený advokátem JUDr. Zdeňkem Bučkem
sídlem Jungmannova 1031, 697 01 Kyjov

proti
žalovanému: **Generální ředitelství cel**
sídlem Budějovická 7, 140 96 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 5. 2017, č. j. 5225-2/2017-900000-304.1

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobce se žalobou ze dne 19. 6. 2017 doručenou zdejšímu soudu téhož dne domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 5. 2017, č. j. 5225-2/2017-900000-304.1 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Celního úřadu pro Jihomoravský kraj (dále jako „prvostupňový orgán“) ze dne 5. 12. 2016, č. j. 202291-4/2016-530000-61 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), kterým byly zajištěny vybrané výrobky žalobce dle § 116 odst. 1 písm. c) zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí s přihlédnutím k zákonu č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí (dále jen „zákon o spotřebních daních“).

II. Obsah žaloby

2. Žalobce považuje napadené rozhodnutí za nezákonné, neboť prvostupňový orgán dostatečně nepřihlédl k námitkám uplatněným žalobcem a nevěnoval patřičnou pozornost důkazům, jež žalobce předložil na prokázání svých tvrzení. Správním orgánům byly doloženy veškeré potřebné nabývací doklady k vybraným výrobkům, čímž prokázal řádné zdanění zajištěných výrobků. Žalobce předložil účetní doklady splňující veškeré zákonné náležitosti účetního dokladu, tyto jsou rovněž v účetní evidenci žalobce a předložena byla též účetní evidence dodavatele žalobce (Velkoobchod ČAS, s.r.o.). Tímto bylo prokázáno nakoupení předmětného zboží, jeho evidence v účetní evidenci žalobce i v účetní evidenci dodavatele žalobce. Dle žalobce správní orgány zatížily svá rozhodnutí vadou nepřezkoumatelnosti, neboť nebyly hodnoceny všechny důkazy samostatně a poté navazující důkazy ve vzájemných souvislostech.

III. Vyjádření žalovaného

3. Žalovaný se k podané žalobě vyjádřil prostřednictvím svého podání ze dne 12. 10. 2017, v němž po shrnutí průběhu správního řízení a žalobního návrhu rozsáhle argumentoval nepřípustností žaloby podle § 68 písm. e) ve spojení s § 70 písm. b) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), v důsledku čehož je třeba projednávaný žalobní návrh odmítnout podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. s ohledem na předběžný charakter prvostupňového a napadeného rozhodnutí, protože se nejedná o rozhodnutí ve smyslu § 65 s. ř. s. V této souvislosti žalovaný poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 6. 2006, č. j. 2 Afs 198/2005-88. Pro úplnost žalovaný uvedl, že prvostupňový orgán ohledně zajištěných vybraných výrobků rozhodl o jejich propadnutí.
4. Pokud by soud dospěl k posouzení žaloby jako přípustné, žalovaný navrhl zamítnutí daného žalobního návrhu, neboť ani jeden ze dvou důvodů pro podání žaloby (nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí a vada spočívající v nedostatečně zjištěném skutkovém stavu věci v důsledku neprovedení a nezohlednění navržených důkazů) nejsou důvodné. Žalovaný argumentoval přezkoumatelností napadeného rozhodnutí a dostatečností zjištěného skutkového stavu věci. Za doklad prokazující zdanění lze totiž považovat jen takový doklad, který obsahuje všechny náležitosti předepsané ustanovením § 5 zákona o spotřebních daních, tyto však správním orgánům předložené doklady neměly. Předložené doklady neobsahovaly údaj o obchodní firmě nebo jménu, sídlu nebo místu

pobytu a daňové identifikační číslo kupujícího (bylo-li přiděleno), nesplňovaly tak zákonem předpokládanou podmínku obsaženou v ustanovení § 5 odst. 3 písm. b) zákona o spotřebních daních. Pokud takový doklad obsahuje namísto řádné identifikace žalobce údaj „Drobný prodej“, nejedná se o doklad ve smyslu § 5 zákona o spotřebních daních, nejde tak ani o doklad o prodeji ve smyslu tohoto zákona a tento doklad. Předložené účetní doklady splňují náležitosti účetních dokladů, což ale současně neznamená splnění zákonných náležitostí pro daňové doklady dle § 5 zákona o spotřebních daních. Namísto řádně specifikovaného odběratele (KALRIOT s.r.o., Jungmannova 1031/34, 697 01 Kyjov, IČ: 03053768) byl v předložených dokladech uveden jako odběratel: „Drobný prodej“ a „IČ 00012164“.

IV. Replika žalobce

5. Na vyjádření žalovaného reagoval žalobce svou replikou ze dne 1. 11. 2017, v níž vedl obsahově shodnou argumentaci jako ve svém žalobním návrhu.

V. Posouzení věci krajským soudem

6. Žaloba byla podána v zákonné dvouměsíční lhůtě dle ustanovení § 72 s. ř. s. osobou k tomu oprávněnou dle ustanovení § 65 odst. 1 s. ř. s. a jde o žalobu přípustnou ve smyslu ustanovení § 65, § 68 a § 70 s. ř. s. Při posouzení přípustnosti podané žaloby přitom krajský soud vycházel z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 3. 2017, č. j. 7 Afs 347/2016-34, v němž se Nejvyšší správní soud rozsáhle zabýval přípustností žaloby proti zajištění vybraných výrobků dle zákona o spotřebních daních a otázkou předběžné povahy takového rozhodnutí.
7. Krajský soud v Brně přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2, věta první, s. ř. s.), jakož i řízení předcházející jeho vydání. Při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správních orgánů (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. O žalobě soud rozhodl, aniž nařizoval jednání, za podmínek vyplývajících z ustanovení § 51 s. ř. s.
8. Krajský soud se nejprve zabýval námitkou nepřezkoumatelnosti, neboť se jedná o tak závažnou vadu, že se jí soud musí zabývat z úřední povinnosti nad rámec dalších uplatněných žalobních námitek. Je-li totiž správní rozhodnutí nepřezkoumatelné, lze jen stěží uvažovat o jeho přezkumu správním soudem, což ostatně vyplývá již z lingvistické stránky věci, kdy nepřezkoumatelné rozhodnutí prostě nelze věcně přezkoumat.
9. Žalobce ve svém žalobním návrhu označil napadená rozhodnutí za nepřezkoumatelná z toho důvodu, že všechny předložené důkazy nebyly hodnoceny samostatně a poté navazující důkazy ve vzájemných souvislostech.
10. Krajský soud však této námitce nemůže přisvědčit, neboť z napadeného a prvostupňového rozhodnutí má za to, že se správní orgány řádně a v úplnosti zabývaly předloženými důkazy i navazujícími důkazy, a to samostatně i ve vzájemných souvislostech. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí je patrné, že se žalovaný zabýval navrhovanými důkazy v podobě účetních dokladů, které dle žalobce měly prokazovat zdanění zajištěných vybraných výrobků, a patřičně se s těmito účetními doklady vypořádal. Žalovaný nerozporoval skutečnost, že se jedná o účetní doklady, avšak argumentoval a vysvětlil, proč

tyto účetní doklady nesplňují náležitosti požadované ustanovením § 5 zákona o spotřebních daních.

11. K tomu zdejší soud dále doplňuje, že rozhodnutí žalovaného je postaveno na řádně uvedených ustanoveních zákona. Žalovaný také jasně uvedl, z jakých důkazních prostředků při svém rozhodnutí vycházel. Nelze tak dospět k závěru, že by rozhodnutí žalovaného neobsahovalo zákonnou úpravu, o kterou se opírá, a neobsahovalo vypořádání některé ze vznesených námitek, či by neobsahovalo důkazy pro podporu skutečností, na kterých je postaveno, a následkem tohoto nedostatku by tak bylo nutné napadené rozhodnutí žalovaného považovat z tohoto důvodu za nepřezkoumatelné. Odůvodnění napadeného rozhodnutí není vnitřně rozporné, lze rozeznat, co je odůvodnění a co je výrok, výrok tohoto rozhodnutí není v rozporu s odůvodněním; lze z něj zjistit, jak vlastně žalovaný ve věci rozhodl a lze také seznat, jakými úvahami se žalovaný řídil při naplňování zásady volného hodnocení důkazů či utváření závěru o skutkovém stavu a také z jakého důvodu nepovažoval za důvodnou právní argumentaci žalobce. O přezkoumatelnosti napadených rozhodnutí svědčí i ta skutečnost, že žalobce s napadeným rozhodnutím bez jakýchkoliv problémů v žalobě argumentačně polemizuje a celkově mu nečiní problém napadené rozhodnutí podrobit svému „přezkumu“ jako účastníku řízení.
12. Z výše uvedeného je zřejmé, že napadené rozhodnutí netrpí vadou nepřezkoumatelnosti, proto soud námitku nepřezkoumatelnosti shledal nedůvodnou.
13. Na podkladě procesních vyjádření obou stran a správního spisu lze konstatovat, že mezi oběma stranami je nesporné předložení účetních dokladů splňujících náležitosti požadované účetními předpisy k zajištěným vybraným výrobkům žalobce.
14. Naopak je mezi stranami sporné to, zda předložené účetní doklady jsou dostatečné pro splnění povinností vyplývajících ze zákona o spotřebních daních, tj. zda tyto účetní doklady mohou obstát jako nabývací doklady k zajištěným vybraným výrobkům prokazující jejich řádné zdanění.
15. Ze správního spisu vyplývají následující rozhodné skutečnosti pro nyní projednávanou věc. Prvostupňový orgán provedl dne 1. 12. 2016 v provozovně žalobce místní šetření, během něhož zjistil nález vybraných výrobků (30 ks lihovin, z toho 11 ks v uzavřených a 19 ks v otevřených spotřebitelských baleních), u nichž žalobce nebyl schopen předložit doklady o zdanění těchto vybraných výrobků. Z toho důvodu byly vybrané výrobky zajištěny a uskladněny v prostorách prvostupňového orgánu, kterému vzniklo podezření o skladování těchto výrobků v rozporu s § 42 odst. 2 písm. a) zákona o spotřebních daních, tj. bez dokladu uvedeného v § 5 tohoto zákona. Proti prvostupňovému rozhodnutí žalobce podal odvolání s obsahově shodným odůvodněním jako žalobní návrh. Napadeným rozhodnutím žalovaný podané odvolání zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil. V odůvodnění napadeného rozhodnutí odkázal na předběžnou povahu rozhodnutí o zajištění vybraných výrobků a jeho vydání za situace, kdy zjištěné skutečnosti na místě kontroly (místního šetření) důvodně nasvědčují porušení zákona, přičemž se ohledně existence těchto důvodů ztotožnil s názorem prvostupňového orgánu. Žalobce totiž nebyl schopen předložit nabývací doklady ve smyslu § 5 zákona o spotřebních daních, v důsledku čehož vzniklo důvodné podezření o řádném zdanění vybraných výrobků. Konkrétně předkládané doklady neobsahovaly údaj o obchodní firmě nebo jménu, sídlu nebo místu pobytu a daňové identifikační číslo, bylo-li přiděleno, kupujícího (podmínka vyplývající z § 5 odst. 3 písm. b) zákona o spotřebních daních.

16. Ve smyslu § 1 odst. 1 písm. a) zákona o spotřebních daních tento zákon upravuje mimo jiné podmínky zdaňování minerálních olejů, lihu, piva, vína a meziproduktů a tabákových výrobků, pro něž je dále použita legislativní zkratka „vybrané výrobky.“
17. Podle § 5 odst. 1 zákona o spotřebních daních se na daňovém území České republiky prokazuje zdanění vybraných výrobků uvedených do volného daňového oběhu daňovým dokladem nebo dokladem o prodeji či dokladem o dopravě vybraných výrobků do volného daňového oběhu již uvedených, pokud tento zákon nestanoví jinak (§ 6). Zdanění vybraných výrobků do volného daňového oběhu již uvedených se prokazuje pouze tehdy, nejedná-li se o vybrané výrobky pro osobní spotřebu (§ 4 odst. 6, § 32 odst. 2, 4 a 5).
18. Dle § 42 odst. 2 písm. a) zákona o spotřebních daních nejedná-li se o vybrané výrobky pro osobní spotřebu nebo není-li prokázáno oprávněné nabytí vybraných výrobků za ceny bez daně, správce daně tyto vybrané výrobky zajistí, jestliže jsou skladovány bez dokladu uvedeného v § 5.
19. Ustanovení § 5 odst. 3 zákona o spotřebních daních uvádí, že doklad o prodeji podle odstavce 1, který je prodávající povinen při prodeji vybraných výrobků bezodkladně vydat, musí obsahovat tyto údaje:
 - a) obchodní firmu nebo jméno, sídlo a daňové identifikační číslo prodávajícího,
 - b) obchodní firmu nebo jméno, sídlo nebo místo pobytu a daňové identifikační číslo, bylo-li přiděleno, kupujícího,
 - c) množství prodaných vybraných výrobků uvedených do volného daňového oběhu, u nichž vznikla povinnost daň přiznat a zaplatit, a jejich název, popřípadě obchodní označení,
 - d) výši spotřební daně celkem,
 - e) datum vystavení dokladu o prodeji,
 - f) číslo dokladu o prodeji.
20. Z uvedeného ustanovení vyplývá povinnost označení dokladu o prodeji některého z vybraných výrobků mimo jiné údajem o obchodní firmě či jménu, sídlo nebo místo pobytu a daňovém identifikačním čísle, bylo-li přiděleno, kupujícího.
21. Součástí správního spisu jsou rovněž doklady žalobce předložené v návaznosti na provedení místního šetření v jeho provozovně, a to včetně dokladu označeného jako daňový doklad č. 27508/16 ze dne 25. 11. 2016 a doklad ze dne 2. 11. 2016, z nichž vyplývá dodání alkoholických nápojů. V části „odběratel“ obou těchto dokladů je uvedeno „DROBNÝ PRODEJ, T-17, 697 01, IČO: 00012164“ z čehož je patrné, že na těchto dokladech prokazujících prodej zboží absentuje údaj o obchodní firmě, sídle a daňovém identifikačním čísle, bylo-li přiděleno, žalobce jako kupujícího. Pro úplnost je možné poznamenat, že oba doklady byly vydány stejným dodavatelem (společnost Velkoobchod ČAS, s.r.o.), který žalobci dodával rovněž tabákové výrobky, u nichž však součástí dokladů k dodání těchto tabákových výrobků byla rovněž plná identifikace žalobce jako odběratele, tj. včetně obchodní firmy, sídla a daňového identifikačního čísla.
22. Z uvedeného dle názoru zdejšího soudu jasně vyplývá porušení zákona o spotřebních daních tím, že doklady k předmětným alkoholickým výrobkům (jako vybraným výrobkům dle zákona o spotřebních daních) nebyly řádně označeny údaji požadovanými

ustanovením § 5 zákona o spotřebních daních. Lze proto konstatovat, že předložené doklady nejsou dostatečné pro splnění povinností vyplývajících na označení zajištěných vybraných výrobků ze zákona o spotřebních daních, tj. tyto doklady nemohou obstát jako nabývací doklady k zajištěným vybraným výrobkům prokazující jejich řádné zdanění. Soud proto považuje danou žalobní námitku za nedůvodnou.

23. K argumentaci žalobce obsažené v žalobním návrhu soud považuje za vhodné uvést skutečnost, na kterou již odkazoval žalovaný, a sice doložení dokladů splňujících všechny zákonné náležitosti účetního dokladu dle právních předpisů týkajících se účetnictví neznamena splnění náležitostí kladených na daňový doklad dle některého z daňových předpisů, v daném případě zákona o spotřebních daních.
24. Soud se neztotožňuje ani s tvrzením žalobce, že správní orgány dostatečně nepřihlédly k námitkám uplatněným žalobcem a nevěnovaly patřičnou pozornost důkazům, jež žalobce předložil na prokázání svých tvrzení. Jak vyplývá z rekapitulace správního spisu a žalobcem předložených dokladů obsažených v tomto správním spisu, správní orgány se naopak pozorně předloženým dokladům věnovaly, avšak v nich shledaly porušení zákonných náležitostí dle zákona o spotřebních daních. Za této situace správní orgány nemohly akceptovat námitky žalobce, neboť ustanovení § 5 odst. 3 zákona o spotřebních daních taxativně vymezuje náležitosti dokladu, aby byl tento schopen prokázat zdanění zajištěných vybraných výrobků.

VI. Shrnutí a náklady řízení

25. S ohledem na vše shora uvedené dospěl soud k závěru, že napadené rozhodnutí žalovaného bylo vydáno v souladu se zákonem a shora uvedené žalobní námitky uplatněné žalobcem nejsou důvodné. Soudu tedy nezbylo, než žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítnout.
26. Výrok o nákladech řízení má oporu v § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce v řízení úspěšný nebyl, proto mu právo na náhradu nákladů řízení nepřísluší. Žalovanému, který měl v řízení plný úspěch, však žádné náklady spojené s tímto řízením nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly, proto soud rozhodl, že žalovanému se nepřiznává náhrada nákladů řízení (viz rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2015 č. j. 7 Afs 11/2014-47).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 3. duben 2019

JUDr. Jaroslava Skoumalová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje P. H.